

243

1. Twa gło - wa krwią zbro - czo - na,
Dla drwin też o - ple - cio - na

zbo - la - ła, pe - łna ran!
ko - ro - ną z cie - rni tam!

Czym Pa - nie za - wi - ni - łeś, co

Cię za cię - żar gniótł, że ha - nby krzyż zno -

2. Mój Boże! O mój Boże!
 Czemuś opuścił mnie?
 Wołałeś w wielkiej trwodze,
 gdy wyszydzano Cię.
 Od złego Ty stroniłeś,
 a tutaj sąd i gniew!
 W czystości zawsze żyłeś,
 nie znałeś grzechu, nie!

3. Ty Panie doświadczyłeś
 czym Boży sąd i gniew.
 A ogrom grzechów za mnie
 musiałeś w bólu nieść.
 Ty miejsce to obrałeś
 z miłości, łaski swej.
 Swą własną duszę dałeś-
 tak poświęciłeś się.

4. Tak Jezu wypełniłeś,
 co Ojciec w sercu miał.
 Swe dzieło zakończyłeś,
 gdyś w mocy z grobu wstał.
 Już pojednanie mamy
 na wieki z Bogiem Twym.
 Tyś chwałą uwieńczony,
 na tronie siedzisz z Nim.